NĂM THỨ MƯỜI BA — SỐ THỨ 2431 — MỖI SỐ 0$02 — NGÀY CHỦ NHẬT 26 AVRIL 1925

RÉSIDENCE SUPÉRIEURE AU TONKIN
DEPOT-LEGAL
3/04

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

HANOI

Một năm	6$00
Các lăng xã	8$00
Các công-sở	8$00
Sáu tháng	3$00
Ba tháng	1$50
Một tháng	0$50

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61 63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : P. B. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LOÃN

Adresse télégraphique : TRUNG BẮC TÂN VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

ANNONCES
Décomptées à raison de 5 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m065 de large.
Une seule insertion . . . 0$35 la ligne
Par contrat annuel . . . .
Par insertion . . . . . 0$15 la ligne
Réclame dans la 1re page . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 la ligne
On traite à forfait pour les contrats importants.

Cái khổ thuê nhà ở các thành-phố lớn

Ở các nơi đô-hội xứ ta bây giờ, nhất là ở thành phố Hà-nội, dân cư càng ngày càng đông, sự nhu-cầu càng ngày càng nhiều, vật giá lại càng ngày càng cao, tiêu dùng càng tốn kém mà cách sinh hoạt lại càng thêm khó khăn. Suốt xưa nay, khắp đông tây, phàm những nơi tụ hội, tất là cũi quế gạo vàng, lẽ tự nhiên tất đến như thế, sức người không thể bỏ cứu được. Duy cái nạn nhà cửa đắt đỏ, ăn ở chen chúc, thật là một cái hại rất lớn cho cư dân trong thành-phố, tưởng cũng nên suy xét mà bàn qua, trước là mong vào cái kế hoạch khôn khéo của chánh-phủ, sau là mong vào tấm lòng từ thiện của các nhà đại tư-bản, may ra cái nạn ấy có bớt đi được dần dần, cho phần nhiều cư dân các chốn thị thành, nhờ đó mà được hưởng cái phúc an cư lạc nghiệp thì hay quá.

Ở các nơi thành-phố lớn, các công sở, các học-đường đều lập ra ở đó, thương-nghiệp càng phát-đạt, công nghệ càng tinh tiến, các thương-điếm và các công-xưởng mở ra lại càng nhiều, nào là các viên chức theo việc các sở, các học-trò theo học các trường, và những người làm công ở các thương-điếm và các công-xưởng, đều phải tụ hội vào một nơi, lại thêm những bọn thợ thuyền lao động cũng xô nhau đến để kiếm công tìm việc, số người ở mỗi ngày mỗi đông. Tuy vào khoảng mười lăm năm nay, phố xá đã mở rộng ra nhiều, nhà cửa đã làm thêm ra nhiều, mà vì số cư-dân quá đông, cho nên chỗ ở vẫn là không đủ; những người có nhà mới thừa cơ bắt chẹt, giá cho thuê mới cao vọt mấy lần, đã gần đến gấp hai gấp ba khi trước. Hiện các hạng người ở thành phố Hà-nội bây giờ, trừ ra một số ít người có tư-bản có nghề-nghiệp, cách sinh nhai thật là doanh dư thì không kể, còn thì rất là người ở thuê; mà than ôi! nếu muốn ở cho vừa phải, có chỗ ăn chỗ nằm cho hợp cách vệ sinh, thì có lẽ tiền thuê nhà đã gần hết nửa số tiền lương, còn lấy gì mà chi-tiêu việc khác, vì thế mới phải thuê chung thuê chạ, một nhà mà ở đến sáu bảy chủ, số người đến bốn năm mươi, chẳng nề gì chen chúc, chẳng kể gì chật hẹp, miễn là có chỗ để được cái bàn, kể được bộ phản, ngày có nơi chui vào chui ra, đêm có chỗ nằm lưng, thế là được. Những hạng người ấy vì cách ăn ở khốn khổ như thế, thành ra ngày thường thì không-khí không đủ thở hút mà hay sinh yếu đau, khi trái nắng trái gió, thì tật dịch lây lan lại rất rộng mà rất mau, tai nạn cũng thật là ghê gớm.

Tuy thế lệ cho thuê nhà, luật pháp cũng đã có nhất định, chánh-phủ cũng vẫn có ý bênh vực cho người ở thuê, nhưng mà người chủ nhà lại tìm cách này về cách nọ để bóp chẹt người thuê, bao giờ cũng vẫn chiếm nước trên, mà nắm được quyền thao túng, người ở thuê túng thế, cực chẳng đã cũng chịu ngấm ngầm qua loa cho xong việc thì thôi. Đọc báo Nam-kỳ trong mấy tháng trước đây, cũng thường thấy có người phàn nàn về chuyện người chủ nhà tìm cách mà tăng giá, người thuê nhà túng thế mà chịu thua, thế mới biết cái nỗi khốn khổ của người nghèo, Nam Bắc chẳng khác gì nhau, và cái cách bóp nặn của người giàu, trong ngoài cũng in một lối. Vậy mong rằng chánh-phủ xét thấu cái tình hình ấy mà tìm phương bổ cứu cho, chọn nơi thông khoáng sảng khái ở trong thành phố làm nhà theo giá phải chăng cho những người theo việc các công sở được thuê, cách làm nhà đã hợp phép vệ-sinh, tiền thuê nhà lại tính theo giá phải, những người gia-tư thường thường giờ xuống, đã khỏi phải cái nạn thuê chung thuê đụng mà hay sinh tật bệnh, lại giá thuê được một vừa hai phải, mà sự chi tiêu mới mong được chút dồi dào, đó cũng là một cách thể-niệm và giúp đỡ cho những người theo việc: nhà-nước, nhất cử mà lưỡng tiện vậy.

Còn những người làm công ở các sở tư và những hạng lao-động thợ thuyền, thì cái cách giúp đỡ ấy lại phải trông vào tấm lòng từ-thiện của các nhà đại tư-bản. Những nhà đại tư-bản tưởng nên trù ra một số tiền to, rồi làm nhà cho những người làm công với mình thuê, (nếu nhà làm ở gần công-xưởng hay là thương-điếm của mình thì càng hay); giá thuê cũng chiếu theo thời giá mà hạ đi một đôi chút; những người ở thuê đã khỏi cái khổ chen chúc, lại khỏi lo cái nỗi nay dọa đuổi mai dọa tăng, tất cũng vui lòng mà ở (nếu được ở gần công-xưởng hay là thương-điếm, thì lại bớt được cả những cái thì giờ đi về). Làm như thế, đã được cái lợi cho thuê, mà lại khiến cho những người làm công của mình được vui lòng làm việc, đã giúp đỡ được cho người, mà về đường kinh-tế của mình, cũng không có điều gì thua thiệt.

Nếu nhờ cái kế-hoạch khôn khéo của chánh-phủ và tấm lòng từ-thiện của các nhà đại tư-bản, nhà làm thêm ra mà giá thuê hạ xuống, các chủ nhà tất không còn ý thị rằng số nhà cho thuê vẫn không đủ cho người ở, mà tha hồ bắt bí làm cao, giá thuê nhà mới mong có ngày bớt đi, và cái nạn chật hẹp chen chúc mới mong khỏi được, thế thì không những là làm ơn cho mấy hạng người đã kể ở trên kia, mà lại làm ơn chung cho những người ở nhà thuê trong thành-phố nữa.

H. T. B.

CÀY ĂN THỊT NGƯỜI

Cây ấy có thật không? nói thì ai cũng phải sinh bụng ngờ, mà ở xứ Madagascar, đâu gian truyền nói lắm chuyện hình như chắc chắn lắm, ta cũng lưu ý xét thử xem sao. Một ông bác-sĩ Hoa kỳ Osborn sang chơi ở xứ ấy về, mới công bố một chuyện hay lắm. Ông thú thật rằng chính ông tỉ không được mục kích cái cây ông ngào ấy, nhưng nhiều nhà truyền giáo đã nói quyết với ông rằng có cây ấy thật. Ông có nhờ [illegible] nhà thảo-mộc-học Liebe vào trong quyển truyện của ông, nhà thảo-mộc-học nói rằng không những mình đã thấy cái cây, mà lại được xem cả một việc người bản-xứ dâng người cho cây ăn nữa,

Nhà thảo-mộc-học kể ở trong thư rằng cây ấy to lệ thường, gốc lớn lắm, trên ngọn trùm kín những hoa, hoa đỏ ra một thứ nhựa thơm, mà có tính làm cho mê người đi. Ở trên ngọn đâm xỉa ra bốn cái lá to rả xuống đất, lá ấy bề dài bốn thước, bề rộng một thước, cứng như da thuộc, dày đến non 40 phân. Bữa hôm ấy người bản-xứ bắt một người đàn bà trèo lên cây và uống cái nhựa hoa. Bốn cái lá bọc lại lấp tắc rồi đóng kín đến mười ngày. Nhà thảo-mộc-học nói quả rằng qua mười ngày rồi thì ở gốc cây ấy thịt người ấy chỉ còn một đống xương tàn mà thôi, chứ không còn một miếng thịt nào nữa. Đó là cái ép nguyên lời nhà thảo-mộc-học ấy, chẳng biết hay là nhà ấy xét cây này có hút phải cái [illegible] cây ấy mà cũng lại nói mê chăng.

Âu-châu điện-tín

Ngày 25 Avril 1925

Tại hai nghị-viện

Thủ dân nghị-viện bỏ nhiều về ưng chuẩn số chi thu tạm thời về hai tháng Mai và Juin.

Nguyên-lão nghị-viện bàn về sổ chi thu các thuộc-địa.

Quan thượng-thư thuộc-địa André Hesse có nói nước Pháp không có thể bỏ một mẫu đất nào về các thuộc-địa của mình. Về Đông-pháp ngài có nói: Về đường kinh-tế và về đường địa-dư, Đông-pháp có một cái giá-trị rất lớn.

Ngài có kể công việc của các công-ty giồng bông tại các thuộc-địa, cố gắng để trù tính cho các nhà máy sợi khỏi phải mua nhiều sản vật của ngoại-quốc. Ngài lại nói về Đông-pháp thì hiện giồng bông chỉ thiên tư bản mà thôi.

Quan thượng-thư có nói ngài định bỏ các nhà giồng bông để xét xem các nhà ấy có thể tán trợ vào công cuộc ấy những thế nào.

Quan thượng-thư lại nói ngài định theo đuổi cái chương-trình bồi đắp các công cuộc đã gây được ở các thuộc-địa; ngăn ngừa những việc cổ-võ về chủ-nghĩa quá-khích; nước Pháp và nhân dân bản-xứ phải đề huề với nhau để mở mang cái nền kinh-tế cho thêm rộng-rãi.

Một cuộc hội-nghị của đảng cộng-hòa quốc-dân

Ông Millerand diễn-thuyết tại một cuộc hội-nghị của đảng cộng-hòa quốc-dân, có nói tỏ ý bất-phục những lời nước Đức khởi nghị về việc đem nước Áo sáp-nhập nước Đức, và sửa đổi lại đường cương-giới của nước Đức với nước Ba-lan. Ông lại nói nay phải có một chánh-phủ độc-lập, thoát-ly được cái quyền của đảng xã-hội, để khôi-phục cái tín lực của thiên-hạ, thì mới giải-quyết được các nỗi khó-khăn về đường công-ngân.

Việc tuyển cử tổng-thống ở nước Đức

Berlin — Nếu Hendenburg trúng cử tổng-thống, thì Ludendorf sẽ đến ở Berlin để bày biểu giúp đỡ mọi việc.

Ông Marx đi diễn-thuyết ở các nơi. Có ông Wirth đi với ông.

Việc chính biến ở Bồ đào nha

Tin Lisbonne. — 38 viên quan võ bị giam ở trên một chiếc tuần dương-hạm nay đã đem đến ngục-thất.

(Indopacifi)

Tin Trung-hoa

Bốn tỉnh liên minh

Từ hôm đội quân xích-vệ của chính-phủ Tôn đánh lấy được Đông giang đến giờ, hy thế rất là lừng lẫy, có đặt cuộc hội nghị ở Sơn-đầu bàn hai cách kéo quân vào Phúc-kiến và Giang-tây. Vì vậy cho nên Chu Âm-Nhân đốc quân ở Phúc-kiến, Phương-bảo-Nhạn đốc quân ở Giang-tây sợ có hại cho mình, bèn cùng Trần-quỳnh-Minh và Lâm-Hồ liên hợp để chống giữ đại địch lấy. Nay lại thấy Tôn-truyền-Phương đốc quân ở Chiết giang, Triệu-hằng-Dịch đốc quân ở Hồ-nam cũng dự vào, vì Chiết-giang và Phúc-kiến có quan hệ cho nhau, nếu Phúc-kiến mất thì Chiết-giang cũng không còn; Hồ-nam cũng tiếp liền với Quảng-đông, Triệu hằng-Dịch cũng sợ quân Tôn đắc thắng, thì Đam-diên-Khải (đồng tuyên-liệu quân Hồ-nam sang Quảng-đông giúp Tôn-Văn) tất quay về mà cướp mất địa vị. Hiện cuộc liên minh bốn tỉnh ấy đã thành. Nếu vậy thì đảng quân cộng-sản (quân xích-vệ) sẽ cùng quân bốn tỉnh ấy gây nên cuộc chiến tranh to, làm cho thời cục miền nam lại một phen biến động rất lớn vậy.

Tin Ban-thiền

Ban-thiền đã định kỳ xuống miền Nam, nhưng vì lại mắc chứng bệnh thiên-hoa, nên lại hoãn đi lưu lại ở Bắc kinh điều dưỡng.

Cái nạn nước lụt ở Đông giang

Vì một trận mưa dầm luôn từ ngày 19 mars đến ngày 3 avril làm cho nước sông lên to, các đê vỡ tứ tung mà hạt Đông-giang bị cái nạn lụt rất nặn thê thảm. Hạt Đông-giang bấy lâu vẫn là nơi chiến tranh, nhân dân vì sợ cái nạn binh hỏa đồng điền đều không cày cấy gì được, nay lại bị lụt, cái tình cảnh đói khổ lại càng thêm. Hiện có đến vài mươi vạn người không có nhà ở phải nằm cả ra ngoài đường. Các giới và chính-phủ đang tìm cách cứu-tế.

Viên trưởng Trương-dân-Đạt thuộc đội quân Hứa sùng Trí bị chết đuối về trận thủy tai ấy, đã tìm được xác.

SINH VẬT BỊ GIAM TRONG MỘT CHẤT ĐẶC CÓ THỂ SỐNG ĐƯỢC KHÔNG?

Trong một quyển sách cổ chép rằng bỏ một gốc cây đa-đa ra, bỗng thấy một con cóc ở trong lỗ nhảy ra. Gốc cây xem ở ngoài rất mỉ, không có hở khe nào cóc có thể chui vào được. Người ta chặt rằng lúc gốc cây còn nơn, có một cái trứng cóc tình cờ rơi vào cái khe nào đó, rồi sau gốc cây lớn lên khe kín đi, mà cóc nở ra ở bị giam ở trong lỗ. Lại có kẻ bỏ một gốc cây sến ra, cũng thấy một con cóc ở trong ruột cây nhảy ra. Cây sến ấy tính ra có 80, hay 100 tuổi, thế thì cóc vào trong lỗ ấy bao giờ không có cái ăn, không có hơi thở, mà vẫn sống được không chết, đó mới lại là một điều đáng lạ nữa.

Nhân mấy việc ấy, năm 1777 ông Herissant có thí-nghiệm tại cách-trí hàn-lâm-viện. Ông nhốt ba con cóc vào mấy cái hộp, ở ngoài lấn kín bằng bò-lát (giả rẻ). Một tháng sau mở hộp ra thấy hai con sống, một con chết. Năm 1817 ông lại lấy chất bò-lát mà đắp kín toàn thể cóc, để thí nghiệm xem sao, thì thấy cóc sống được 19 ngày. Ông William Edwards bèn về việc ấy có nói loài cóc sở dĩ sống được, là vì trong khi bị giam nó vẫn có thể thở bằng da, mà chất bò-lát khí gió đi qua lại dễ. Ông nghiệm ra rằng ếch bị đắp bò-lát sống được đến hai ba tuần lễ, mà đi trong chỗ kín gió mưa nắng mà không [illegible] gì cả thôi.

Ông Claude Bernard để một con cóc vào trong một cái lọ đất mà chôn xuống dưới đất, thì thấy cóc sống được hơn hai năm. Đến năm thứ ba thì cóc chết, nhưng cũng lẽ là vì bị giam lâu không được cử động, hay là năm ấy giời lạnh quá mà cóc chết chăng.

Sau lại thí nghiệm về loài rùa, thì thấy rùa lại sống được lâu. Bọc rùa bằng bò-lát được 108 ngày thảo ra, rùa vẫn sống không việc gì. Mà chất bò-lát lắc bấy giờ đã rắn, phải dùng đục mới cậy ra được.

Giải đáp những điều pháp-luật

CÂU HỎI. — Thưa ngài, tôi có người bà con, trước kia làm bạn với một người Tây, cưới theo phép tây. Chẳng may người bà con tôi góa chồng, sau mới lấy một người Nam, quê ở tỉnh... Vậy người bà con tôi bây giờ có được pháp lý để tài sản riêng không và nếu người Nam đã mắc công nợ nhiều thì người vợ có phải gia không, xin ngài bảo giúp cho, tôi tạ ơn ngài lắm.

TRẢ LỜI. — Người bà con của cô lấy đời chồng trước là người Pháp thì cũng thành ra công dân Pháp rồi, bây giờ tuy lấy người quốc-tịch Việt-Nam thì cũng vẫn là dân bà Pháp.

Trước khi trả lời câu hỏi thứ nhất của cô thì phải biết người bà con của cô, với người chồng Annam lấy lẫy nhau có làm tờ hợp đồng về hôn nhân không. Nếu có, thì tất trong tờ hợp-đồng ấy phải nói rõ là người vợ được quyền có tài-sản riêng hay là không.

Nếu không thì phải theo luật xứ người chồng ở, nghĩa là dân luật Annam. Theo như trường hợp này, nếu người bà con của cô là vợ cả thì bao nhiêu gia tài của mình là gia tài của chồng sau hết, chồng sau có phép đem bán mà trả công nợ dù nợ trước khi lấy vợ cũng vậy.

Nhưng nếu người bà con có đi chồng sau lấy lẽ thì bao nhiêu tài-sản của mình vẫn được giữ hết mà không phải chịu trách nhiệm về công nợ của chồng.

ĐỤNG CHẠM VÀO GIÂY ĐÈN ĐIỆN THẮP ĐÈN TRONG NHÀ CÓ NGUY HIỂM KHÔNG?

Nhiều người bảo luồng điện thường dùng để thắp đèn, có đụng chạm vào cũng không nguy hiểm là mấy. Cứ kể ra làm khi đụng chạm vào giây điện, chỉ giật nhẹ một cái, chứ cũng không có gì là nguy hiểm, song đụng vào giây điện trong nhà mà chết cũng là một việc thường có, chứ không phải là không. Muốn cẩn thận thì mỗi khi muốn chữa đèn, dù nhiều dù ít cũng phải khóa đồng-hồ điện lại. Đụng chạm vào giây điện mà nguy hiểm hay không là do ở cái cách đụng chạm. Nếu hai ngón tay cùng một bàn tay chạm vào giây điện, thì luồng điện không đi qua thân thể, như vậy không có gì là nguy-hiểm. Nếu mỗi tay đụng vào một giây, mà tay lại ẩm hay mồ, thì luồng điện có thể đi qua thân thể, làm cho qua tim đứng lại thì nguy cho sinh mệnh người ta. Thợ thuyền tay dập mồ vào đụng vào nguy hiểm bằng tay ướt-nhẹp như những người làm giấy.

HÀI ĐÀM

Lấy chồng cho đáng tấm chồng!

Ở cái thời đại văn-minh này cái câu chuyện kén cá chọn canh mới thật là khó quá! cơ hồ được đứa-đàng thì lại khổ về cái nỗi ngang-ngang, được đức-ông chồng giỏi-giang, làm gì cũng được, thì lại khổn về cái thói hoang-toàng; anh khổ một đài đen thì chẹ là bẩn, anh bộ xinh chiều lịch thì bảo là ngông. Vậy thì lấy sao cho được đáng tấm chồng nào? — Xin mách giùm các cô thiếu-nữ:

Cô nào mồm loa mép giải, nên lấy anh chồng câm và điếc! Cô nào có tuổi có chồng càng đẻ... thì nên lấy anh chồng mà; cô nào lắc nào cũng muốn chồng ở nhà luôn, thì nên lấy anh chồng quê hay chồng lật, còn cô nào muốn lấy anh chồng sang thì lấy anh đi hát chèo! vân vân...

Ngoại ra không kén chọn nhiều thế thì các cô thiếu-nữ lấy chồng không bao giờ cho đáng tấm chồng được!

Cường-sự

THEO NHƯ CHƯƠNG TRÌNH DAWES THÌ TRONG NĂM 1925 NÀY NƯỚC ĐỨC PHẢI NỘP BAO NHIÊU TIỀN?

Trong phần thứ I thiên thứ IX về tờ trình của hội-đồng giám-định ấy viên tối nhất, tức là bản ấn-văn mà người ta gọi là chương trình Dawes có định rằng nước Đức sẽ nộp bồi khoản bằng ba thứ tiền sau này: A. tiền thuế; B tiền hóa-xa; C. các thứ đơn công nghệ.

Về số chi thu thường năm 1924—1925, trong chương trình có nói đã nước Đức có tăng số thu nhập, và giảm số chi xuất, thì cũng không cao trình được một khoản để nộp vào bồi khoản. Vậy về số chi-thu năm 1925, không có trích khoản nào để nộp vào bồi khoản. Về số tiền hóa-xa, thì chương-trình định về năm 1924-1925 này, phải nộp 500 triệu marks kia mà, để giá vào khoản lợi-tức. Về cái thứ tiền thứ ba, thì chương trình nói hiện nay, số tư bản lưu-hành ở nước Đức rất hiếm, nay cần phải khoan, thứ cho tư bản gây dựng lại. Vậy về năm đầu nay (1925) nên miễn không bắt nước Đức nộp tiền lãi về 5.000 triệu trái đợn công ngộ.

Trong thiên thứ X, gọi là Điều tổng kết, có nói trong năm tài chính thứ nhất số chi-tiêu thường nước Đức được miễn không phải trả khoản nộp tiền

bồi-thường, nhưng phải nên số tiền thu được về một cuộc ngoại-thái, và một phần tiền lãi (200 marks kim tệ) về các trái-khoán công-nghệ. Tổng cộng các thứ lấy là một nghìn triệu marks kim-tệ.

Số tiền lấy sẽ chi koản phí tổn về trú binh ở nước Đức, còn bao nhiêu thì sẽ phân phát cho mấy nước có quyền lấy tiền trước như sau này: nước Pháp 46 %, nước Anh 42 %; nước Bỉ 12 %. Còn các nước khác thì những năm sau này mới sẽ được thu bồi khoản.

XE ĐẠP ĐƯỜNG-TRƯỜNG

và cuộc đua xe đạp Hà-nội — Hải phòng vừa rồi

(Tiếp theo)

Năm 1924 tháng 10 tháng février, lại mở cuộc vô địch 100 kilomètres (Hà-nội-Sơn-tây et retour par Hà-đông) có 44 người ra dự, lúc khởi hành có 33 người thôi. Chạy từng người một, tính theo thì giờ, kết quả Marc và Monsserat chạy có 3h 07 song Monsserat phải về Pháp nhường giải vô-địch cho Marc, mà mình thì thứ nhì không thì lại nữa. Bằng thứ 5 và Cũng thứ 6, 2 người nầy đều bị Hội loại ra ngoại cuộc, là vì không chiếu theo điều-lệ của Hội đã định, chạy theo chiếc ô-tô chở hành khách ở đoạn đường Hà-nội-Sơn-tây, kỳ lấy chỉ có 8 giải được thưởng thôi, Bằng và Cũng đã bị loại ra, thì không có ai là người ta dè giải cả.

Chạng năm tháng 4 tháng mai, lại có cuộc thi tại Hải-phòng chạy ra Bỏsơn rồi đi vừa về 62 kilomètres, kết cục người lấy chiếm cả chín giải, người ta thấy những Công Tiến (Hà-nội) và Toàn (Hà đông) v.v. đều không được gì cả.

Cuộc chạy thi Hà-nội-Hải phòng thì Hội định mở đã lâu, song vì đường sá và việc khác chưa tiện cho các nhà thi chạy xe-đạp, cho nên lại phải hoãn mãi đến bây giờ mới khai cuộc.

Lần nầy Hội định mở làm 2 cuộc. 1 cuộc để cho các nhà nghề thi riêng trong vòng được dự, tức là cuộc « Professionnels »; 1 cuộc để cho các nhà thích chơi xe đạp được dự, tức là cuộc « amateurs ».

Tôi nay cũng ra dự cuộc Amateurs. [illegible] xin cứ sự thực mà thuật-lấy mấy sau này để biểu độc giả.

Hồi 5 giờ sáng hôm chủ-nhật, 19 avril 1925, (tức là ngày 27 tháng 3 năm ất-sửu) các nhà dự thi 2 cuộc đó, đều tụ họp cả ở nhà khách-sạn (Hôtel des Colonies) phố hàng Trống. Linh sẽ đưa vào đăng sau lưng, tất sẽ có 19 người dự cuộc Amateurs nhưng đi cả, tôi được số thứ 2, người linh tây Grimal cùng đi với tôi, thì linh số thứ 1 (Vệ tri có 2 người) khi 5 giờ rưỡi, các nhà đều theo chiếc ô-tô do M. Rougerie dẫn sang Gia-lâm để khởi hành từ đó, khi tới nơi đã sắp 6 giờ, các người tộ-vàng theo thứ tự mà đứng, đúng 6 giờ thì ra hiệu chạy. Lần cuộc Professionnels thì mãi đến 7 giờ mới đi.

Nói về sự thi chạy xe-đạp, thì cũng không có gì làm lạ, song ở đọc đường chạy thế nào? gió xuôi hay ngược, đường tốt hay xấu, cũng nên thuật rõ, cho bạn đọc báo tường lắm, khác gì đi cùng với chúng tôi vậy.

Khi ở Gia-lâm khởi hành đi được một quãng, thì tôi làm tiên-phong đi đầu, độ vài cột, tôi thật dưới, nhưng để bạn tài đi đầu, theo độ được giảm cột kilomètres, tôi phải lui hậu theo, vì tôi tối hôm trước ở Việt trì về Hanoi lại vào Hà đông, đêm chỉ ngủ được có 2 giờ đồng-hồ, buổi sáng từ Hà-đông ra Hanoi bằng xe đạp, ấn đã đói rồi, cho nên không được mạnh khỏe cho lắm, phải lui về sau. Có vài người ta theo bọn lấy bấy tám người đi trên mà thôi.

Luật là người ở Hải-phòng đi có trước, khi ấy Phúc cũng theo đằng sau tôi, nhưng cách độ một quãng, đi độ 2 cột nữa, tôi vẫn đi trước Phúc vẫn đi cách 1 quãng lại giảm cách bị thấy 1 người lấy xuống chửa xe, ở bên cạnh đường, qua chỗ nầy thì đuổi kịp Hợi, Hợi mặt lắm, lại đi cùng với tôi, được độ 7 cột, thì thấy tại sau đuổi kịp, có Phúc, Nhiêm, Thanh, Huỳnh, Nhân cả tôi với Hợi là 7 người cùng đi với nhau, vui lắm!

Hôm nay giời cũng mát mẻ, nắng không nắng lắm, ở dọc đường trừ ra ổ tô kiểm soát thì xe cộ chẳng thấy một cái, người đi đường cũng ít, chúng tôi người thì áo xanh áo đỏ, kẻ thì áo trắng áo vàng, đi đến đâu trông rất ngoạn-mục, đường đi tuy không được tốt bằng đường Nam-định, nhưng được quang-đãng lắm, thật là một ngày tập khiến có ích cho sự thể dục vậy.

Đến đây thấy được hơn 30 cột rồi, xa xa thấy 2 người đạp, khi tới nơi thì là Luật và Lock (Hội La-jeunesse Tonkinois Hải phòng cử ra) tuy là tất cả 9 người đi với nhau mà tập tại tôi đuổi qua Guillot (người này một lắm, không đi được nhanh) gần đến Hải-dương thì Hợi bị đứt xích ngã xuống đất, còn 8 người đạp vào tỉnh, trong phố người đứng xem rất đông, xem đạp, hồ đã 8 giờ 15 phút, các người chào đạp đã giỏi, khi lên đốc cầu sắt đường đá xa xi cũng hăng-hái.

Lại đi được giảm cột nữa, thì Nhân theo không kịp, mà còn có 7 người thôi, hồi tám giờ 40 có chiếc ô-tô theo sau chúng tôi, chúng tôi đạp đều chân song Huỳnh cũng theo không kịp mà lui về sau, đi còn 30 cột tới Hải-dương, thì đường khó đi và xấu lắm, độ còn 15 cột nữa, tại chiếc xe ô-tô kỳ vượt lên đi trước.

(Còn nữa).

P. Tellân-Long (Việt-tri)

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 25 độ
15 giờ 28 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ. 11 $ 90
— nhì, — 10 92
— ba, — 10 10
Thóc hạng nhất, — 7 95
Bắp rẻ — 8 95

Giá bạc — Kể từ ngày 25 Avril 1925, giá bạc ở kho Nhà nước định là 10 f. 70.

Thị giá quốc tế. — Ngày 24 Avril 1925: 45,20. — 56,20 — 47,10. — 16,75 68 55.

Tin tàu. — Tàu *Hanoi* mang thư đi Hongkong đường Pak'oi Hoihao và Fort-Bayard đến ngày chủ-nhật 26 avril hồi 13 giờ ở Haiphong sẽ khởi-hành. Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe-lửa 20 giờ 7 phút tối 25 avril.

Tàu *Réam* mang thư sang Pháp sẽ ở Haiphong đi Tourane, Banghoi và Saigon ngày thứ hai 27 avril vào hồi trưa.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe lửa thứ nhất hồi 6 giờ 20 ngày 27 avril.

Tàu *Tonkin* ở Haiphong sẽ chạy đi Hongkong ngày thứ tư 29 avril, hồi 6 giờ.

Thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong ngày 28 avril chuyển xe hồi hồi 1 giờ 32.

Bàu-cử nghị-viên thành phố. — Trong mấy ông, bản-quán đã gửi tờ tín đồn mà đăng vào số các nhà ra ứng cử, thì có ông Tràm-viết-Soạn, viết thư cho bản-quán, nói rằng ông bây giờ bận nhiều công việc, không ra ứng-cử.

Vậy xin cải chính.

Giờ tiếp khách của quan Toàn-quyền Monguillot. — Quan quyền Toàn-quyền Monguillot tiếp những quan khách xin yết-kiến vào ngày thứ ba thứ bảy trong mỗi tuần lễ, từ 15 giờ đến 17 giờ.

Tại phủ Toàn-quyền. — MM. Alberti quan chánh cai trị hạng nhất, Bary quan cai-trị hạng nhì, Manau quan phó cai-trị hạng nhất và Valabrègue, thơm-biện ngoại hạng hạng nhất ngạch thương-chính nay đều bổ vào phủ Toàn-quyền.

M. Alberti lĩnh chức quản-lý văn-phòng quan Toàn-quyền.

M. Bary lĩnh chức chánh văn-phòng quan Toàn-quyền, kể từ ngày 1er Mai 1925;

M. Manau lĩnh chức chủ-sự phòng thư ký của quan Toàn-quyền;

M. Valabrègue lĩnh chức thư-ký riêng của quan Toàn-quyền kiêm chức chủ-sự tại văn-phòng.

M. Reinhard quan phó cai-trị hạng nhất trước ở phòng Mi-liện (Chiffre) nay bổ vào phòng pháp-luật và hành chính.

M. Vergez Abadie, thơm-biện tập sự, nay bổ vào tây quyền quan chánh [illegible]

M. Massini quan phó cai trị hạng nhất trước ở sở Tài-chính, nay bổ vào phòng Mã-điện.

M. Vaurac quan phó cai-trị hạng nhất, nay cử làm chức cũ tại phủ Toàn-quyền và kiêm thêm chức chánh phòng cổ-động và giao-thiệp với các báo quán tại phủ Toàn-quyền.

NHÀ ĐẺ CẦN THẬN

51, Phố Mã-Mây, Hanoi

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montès
54, RUE PAUL-BERT, HANOI

DẦU-GAN-CÁ-VIÊN
(Capsules huile de foie de morue)

Khỏi ngay sáng bốn viên, chiều 3 viên. chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ: 0$80

Đi công-cán sang Phi-luật-tân. — Quan lộng thanh-tra nông-chính hạng nhất ở Đông-pháp là M. Yves Henry nay cử đi công-cán sang Phi-luật tân Java và Sumatra chừng 3 tháng bốn tháng.

Cuộc đua xe đạp tối hôm nay. — Tối hôm nay thứ bảy 25 avril 1925 hồi 9 giờ, ở trên trường xe đạp đường Puginier có mở cuộc đua xe đạp. Có phường nhạc của đạo thuộc địa thứ 9 Bắc-kỳ đến hòa nhạc giúp cho vui.

Hội Tri-tri. — Xin nhắc lại các ngài hội-viên rằng đến hôm chủ nhật 26 tháng 4 tây này, hồi 8 giờ rưỡi tối, hội sẽ đặt tiệc trà ở hội quán để kỷ niệm ngày lập hội được 33 năm. Vậy đúng giờ hôm ấy xin các ngài đến dự cho được đông vui.

Hội Tri-tri lai cảo

A-tiên. — Bản quán được tin buồn rằng cụ Mạc-đình-Tư, chủ nhà in Mạc-đình-Tư số 136 phố hàng Bông, Bình-viện đại-nghị-viên, nghị viên Tư-vấn Bắc-kỳ, vừa mới tạ thế tại quê xứ ở phố hàng Bông. Năm nay cụ hưởng thọ 55 tuổi.

Đến sáng thứ hai 27 Avril hồi 6 giờ rưỡi sẽ làm lễ an-táng tại Phúc-trang (Hợp thiện).

Bản quán có lời kính-viếng cụ và chia buồn cùng quí quyến.

Bán một cái xe mô-tô hiệu « GNOME & RHONE » 4 mã-lực, 3 cấp nghỉ chậm. 4 đệ, đồng hồ kilomètre. Hãi còn tốt lắm.

Hỏi tại phố Tràng-thi, số 48 bis

Quan Doc-to Bi-co-man

Có phòng khám bệnh tại phố hàng

Giờ số 33 Hanoi

DÙNG KHÔNG HẾT, MUỐN BÁN BỚT:

gỗ trắc phiến, gỗ trắc vụn;

Saïon, tủ-chè, sập toàn bằng trắc

Hỏi tại, số 20, phố Tiên sin. Bồ thưa từ 12 giờ đến 2 giờ Buổi chiều từ 6 giờ đến 7 giờ

Ngạch Học-chính. — M. Ng-văn-Nho, giáo sư hạng ba ngạch cao-đẳng tiểu-học Pháp Việt, dạy ở trường Bảo hộ, được nghỉ phép 29 ngày, lĩnh cả lương.

Melle Ng-thị-An, giáo-tập phụ biện, được thăng giáo tập tập sự.

Các viên giáo-tập phụ biện có tên sau này đều được thăng giáo-tập tập sự:

MM. Chu-đình-Huấn, Đinh-bửu-Gang, Ng-đình-Chuyện, Đặng-đức-Nuôi, Lê-văn-Bỉ, Đoàn-khắc-Duệ, Lê-đăng-Lang, Ng-ngọc-Bái, Ng-ích-Thịnh, Ng-danh-Kỳ.

Ngạch quan-lại — M. Ng-khánh Trường, tri huyện hạng ba huyện Hải-hậu (Nam-định) và M. Ng-văn-Đồng, tri-huyện hạng nhì huyện Nam trực được đổi lẫn cho nhau.

Ngạch tòa Sứ. — M. Đinh-xuân-Toàn, thư-ký hạng tư ở Phủ-thọ, nay đổi đi Sơn-la, thay M. Ng-văn-Ban.

M. Ng-danh-Nguyên, đã trúng tuyển kỳ thi thư-ký tập-sự, niên bổng 350 đồng, nay bổ đi Phú-thọ, thay M. Đinh-xuân-Toàn.

M. Ng-xuân-Ban, thư-ký hạng tư ở Sơn-la, nay đổi đi Bắc-giang, thay M. Trịnh-xuân-Ban.

Ngạch Cảnh-sát — Các người có tên sau này, được bổ làm linh cảnh-sát ở thành phố Hải-phòng:

MM. Ng-đình-Lan, Đặng-đình-Thu, Vũ-trọng-Tôn, Vũ-bá-Tuy, Trịnh-văn-Kỳ, Ng-danh-Toàn, Trương-đại-Hậu, Vũ-kim-Bảng, Trần-văn-Khanh, Ng-văn-Mai, Lê-văn-Giai, Phạm-văn-Lập, Ng-ích Khiêm.

M. Đặng-văn-Châu, là cựu binh, được bổ làm linh cảnh sát, niên bổng 120 đồng.

Một người lòa tự tử ở trong nhà thương Bắc-kỳ. — Vừa rồi có một người lòa tên là Ng-văn-Nhân, người đã có tuổi, bị lòa, vào chữa tại nhà thương Bảo-hộ. Không biết cực thân tật phiền thế nào, nhân nghe lúc buổng nằm vắng vẻ không có ai lưu thất cổ tự-tử. Khi người ta biết, thì đã quá rồi, không cứu được nữa. Tội nghiệp!

Lừa xe đạp. — Một người chủ hiệu cho thuê xe đạp, tên là Vũ-văn-Tác, nhà số 88 đường Hàng cỏ đưa thưa một người lừa mất một cái xe đạp. Vậy đã cho xét việc nầy.

Giới-thiệu sách mới:

KIM-VÂN KIỀU

tiền thuyết

của cụ quận Thanh-tâm Tài-tử

Sách giấy 300 trang giá.... 0$ 85.
Cước 0. 15

Mua buôn xin mua ở xin gửi mandat về cho:

M. PHAN-BA CAN

43 bis Rue du Chanvre, Hanoi

CÓ DI MỚI BIỆT:

Hiệu V. DEMANGE, 40, phố Henri d'Orléans, Hanoi, hiện có nhiều thứ vải mùa rét, rất hợp với người Nam hay dùng, giá rất hạ. Mới các quý-khách lại xem thì rõ.

HIỆU BÀO-CHẾ:

CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

Có bán đủ cả các thứ thuốc

NÊN HỎI QUYỂN MẪU-HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

PHÒNG-THĂM-BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương-thư đệ nhất đẳng Bắc-đẩu bội-tinh
Nguyên chuyên về nghề khoa tại bệnh viện Tenon, Pm. Rabat C. hebdomad Peri-Soild ái-cập Bub.

Người ốm, hỏi-thăm, chữa mắt và các thứ bệnh lậu bằng giang mai

Giờ thăm bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ
Buổi chiều 4 giờ đến 17 —

KHÁN BỆNH: 3 đồng một lần
XIN GIẤY LÀM CHỨNG 1 $ 50

Phòng thăm bệnh tại: ĐƯỜNG GIA-LONG, 32.

GIÁY NÓI SỐ 246

Bệt tin 604 đồng bạc tờ. — Một nhà buôn tờ ở số 33 phố hàng Bào, tác là thị Ngọ có đưa thưa 7 người ở về tỉnh Hà-đông với tin của mình mất 604 đồng bạc tờ, hiện nay đã cho cái về việc lấy.

Ô-tô với xe tay. — Hồi 4 giờ 15 hôm 23 chiếc ô-tô của người khách Lao-Way-Tyang số T. 1769 đi đến cỗ chợ gạo đụng phải chiếc xe số A K H. 128 do tên Lê-văn Nghi kéo, xe bị hư hỏng, nhưng người không việc gì.

PHIM ẢNH TÀU

TẠI RẠP CHỚP BÓNG CINÉMA PATHÉ

Thứ Sáu thứ Bảy, Chủ-nhật

(24 25 và 26 Avril 1925)

Chiếu phim ảnh Tàu

Chuyện Tàu — Người Tàu đóng trò

Rất hay — Rất lý thú!!!

và rất vui.

Nên xem!!! Kẻo hoài!!!

CẦN CÁO

Nay bản-hiệu lại cần mua nhiều phiếu quan như là: 5%, 6%, 8% cũng là phiếu Đông pháp bổ đồng.

Vậy người nào có muốn bán, xin chiếu-cố đem lại ngày cho.

POMPADOUR TONKINOIS
HOÀNG-XUÂN-LAN
53bis Avenue Henri d'Orléans
(Gần ngã Trạm tại Hanoi)

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Tại tòa Đốc-lý. — M. Paquin quan phó Đốc-lý thứ nhất, nay lên quyền chức Đốc-lý trong khi quan Krantherer lên quyền Thống-sứ.

* *

Ngày 23 avril 1925 quan quyền Thống-sứ có gửi cho quan Đốc-lý bức điện tín sau này:

« Hôm nay quan Thống-sứ Monguillot lên lĩnh chức quyền Toàn-quyền theo như chỉ dụ ngày 21 avril.

Tôi lại lên lĩnh chức quyền Thống-sứ. Nghị-định giám-quốc về ngài lĩnh chức Đốc-lý Haiphong tôi quyết với ngài rằng bao giờ tôi cũng sẵn lòng mưu lợi cho cái thành-phố rất đẹp đẽ của ta mà tôi vẫn rất lấy làm luyến ái.

Ký tên: *Krautheimer.* »

(Xem trang thứ 8c. cột thứ 3 và 4)

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE

aux examens franco-annamites

của M. L. HOULLIER

Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam

Bán tại nhà in bản-quán

Giá mỗi quyển. . . . . 0 $ 80
Tiền cước mỗi quyển . 0, 12

Ai ở xa xin viết thư về cho

ông Đào-xuân-Thành

61 — 63, Rue du Coton — Hanoi

Số 174

THỦY-HỬ

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Người ấy lầm-bầm mà nói một mình rằng:

— Ta mở tiệm đã mười bảy nhiêu năm, chưa hề thấy một kẻ tội-tù nào mà có nhiều vàng bạc như thế nầy. Thế nầy thì thật là trời cho ta được của vậy.

Người ấy mở xem khăn gói rồi lại bọc lại, còn chạy ra ngoài cửa, đợi mấy tên người nhà về sẽ mổ thịt. Người ấy đứng ở trước cửa, ngóng trông hồi lâu, chẳng thấy một người nào về.

Bỗng có ba người tự dưới chân núi đi lại, cũng vốn quen biết người chủ quán, người chủ quán mới vội-vàng đón chào mà hỏi rằng:

— Đại-huynh đi đâu thế?

Trong bọn ba người ấy có một anh ở ngồi lên đáp rằng:

— Chúng tôi lên núi để đón một người, chẳng là trong mấy hôm nay thế nào cũng đi đến đây. Ngày nào chúng tôi cũng chực tại dưới chân núi mà mãi chưa gặp, không biết ngăn trở vì việc chi vậy.

Người ấy hỏi:

— Đại-huynh đón ai thế?

Anh chàng to lớn rồi:

— Đón một người hắc-nam tử đáng kính trọng.

Người ấy lại hỏi:

— Người nào-nam tử ấy là ai?

Anh chàng to lớn đáp rằng:

— Bạn muốn nghe cái đại-danh của người ấy à! Người ấy tức là ông *Tống-giang* làm áp-tư ở huyện *Vận-thành* thuộc phủ *Tế-châu* đó.

Người ở quán nói:

— Có phải là ông *Cập thời-vũ Tống-công-minh* mà trong bọn giang-hồ vẫn thường nói đến đó không?

Anh chàng to lớn nói:

— Chính phải người ấy đó.

Người chủ quán lại hỏi:

— Vì việc gì mà ông ta lại đi qua đây?

Anh chàng to lớn nói:

— Tôi vẫn không quen. Mới đây có một người bạn ở *Tế-châu* đến, nói chuyện ông *Tống-giang* làm áp-tư tại huyện *Vận-thành*, không biết vì việc gì mà phải đày ra *Giang-châu*. Tôi chắc ông ta tất phải đi qua con đường nầy, vì không còn lối nào khác nữa. Khi ông ta ở huyện *Vận-thành* tôi vẫn được ơn nuôi dưỡng gặp mặt, thường-chi ngày nay ông ta sắp đi qua đây, thế nào tôi cũng phải đón để kết giao với ông ta mới được. Bởi vậy ngày nào tôi cũng đón ở chân núi, mà trong bốn năm ngày nay lính không thấy một người tội-tù nào đi qua. Bây giờ chúng tôi định lên trên núi đón, nhưng hãy vào hàng bác đây uống mấy chén rượu đợi, thế nào ông ấy trong cửa hàng bác buôn bán có phải tài không?

Người chủ quán nói:

— Chẳng nói giấu gì đại-huynh. Trong mấy tháng nay hàng họ bán-buôn, hôm nay trời thương thành độ, bỗng bắt được ba món hàng-hóa, lại thêm mấy tên hành-khách.

Anh chàng to lớn ấy vội-vàng hỏi rằng:

— Ba người hành-hàng thế nào?

Người chủ quán nói:

— Hai tên công-sai và một người tội-tù.

Anh chàng to lớn giật mình mà hỏi rằng:

— Người tội-tù ấy béo đen mà lùn phải không?

Người chủ quán đáp rằng:

— Chẳng không được cao lớn mà sắc mặt tím đen.

Anh chàng to lớn vội-vàng hỏi rằng:

— Chưa bị thế đấy chứ?

Người chủ quán đáp rằng:

— Tôi mới đưa vào phòng mổ, còn đợi người nhà về rồi mới lột da.

Anh chàng to lớn nói:

— Để tôi vào xem người nào.

Bốn người đưa nhau vào trong phòng mổ, trông thấy *Tống-giang* nằm ngay ở trên rải giá mổ người, còn hai tên công-sai thì nằm ngổn-ngang tại mặt đất, Anh chàng to lớn cứ nhìn *Tống-giang*, nhưng không nhận được là ai. Xem vết chữ kim-ấn ở trên mặt, lại không biết rõ.

Người ấy ngẫm-nghĩ một chốt, không biết làm thế nào, bèng sực nhớ ra mà rằng:

— Bây giờ ta đem đạo công-văn ở trong khăn gói của hai tên công-sai nầy ra mà xem thì biết.

Người chủ quán nói:

— Phải đấy!

Nói xong, tức khắc đi vào nhà trong, mở cái khăn gói của hai tên công-sai ra xem thì thấy có một đĩnh bạc lớn và ít nhiều bạc vụn. Khi mở cái tráp văn-thư, lấy đạo công-văn ra xem, bấy giờ mới biết người ấy chính là *Tống giang* đó.

Anh chàng to lớn nói:

— Thế nầy thì tội lớn trời giun-giết, xui ta đến đây, cũng may mà chưa hề ra-thế, nếu không thì còn đâu là *Tống* đại-huynh!

Người ấy ngẫm lại bảo chủ quán rằng:

— Làm màu đem thuốc giải đó cứu đại-huynh ta dậy.

Chủ quán vội-vàng đi lấy thuốc giải. Anh chàng to lớn vào trong phòng mổ, trước nết hãy thảo gông cho *Tống-giang*, đỡ thuốc giải vào, rồi bốn người xúm nhau vực ra nhà khách.

Anh chàng to lớn ngồi ôm *Tống-giang*, bồi lên *Tống giang* mới dần dần tỉnh lại, trông thấy mọi người lạ tại trước mặt, nhưng không nhận biết là ai. Bỗng thấy anh chàng to lớn bảo hai người khác đang đỡ *Tống-giang* rồi cái đĩnh sụp lạy.

Tống-giang hỏi rằng:

— Ai thế? Tôi đang trong giấc chiêm-bao phải không?

Người chủ quán bàn rượu cũng sụp lạy, *Tống-giang* nói:

— Đây là chỗ nào thế nầy? Hai ông họ tên là gì, xin nói cho tôi được biết.

Anh chàng to lớn nói:

— Tôi tên gọi *Lý-tuấn*, người ở *Lư-châu* làm nghề lái thuyền tại con sông *Dương-tử*. Tôi tài lặn nước, chúng vẫn gọi tôi là *Hắn-giang-long Lý-tuấn*. Người chủ quán bàn rượu đây, nguyên người *Yên dương*, làm nghề tư-thương chúng vẫn gọi bằng là *Thôi-mệnh-phán-quan Lý-lập*, còn hai người này nữa, nguyên là người ở bên sông *Tầm-dương*, vẫn buôn muối lậu đem đến đây bán, thường ở tại nhà *Lý-tuấn* vậy. Hai người này đều tài nghề chèo thuyền lợi nước: Một người tên gọi *Xuất-động-giao Đồng-uy* và một người tên gọi *Phiên-giang-thần Đồng-mãnh*.

Hai người ấy cũng đều sụp lạy *Tống-giang* bốn lạy. *Tống-giang* lại hỏi rằng:

— Vừa rồi các ông đã đánh thuốc mê cho *Tống-giang* này, chẳng hay vì đâu mà lại còn biết đến?

Lý-tuấn nói:

— Tôi có người bạn đi buôn ở *Tế-châu* về, thuật chuyện cái danh-tiếng của đại-huynh, lại nói cho biết là đại huynh phải đi đày ra *Giang-châu*. Khi đại-huynh còn ở huyện *Vận-thành* *Lý-tuấn* này vẫn có lòng qui mến, muốn tìm đến bái-yết, coi vì duyên phận mỏng-manh mà chưa được gặp, ngày nay nghe nói đại-huynh phải ra *Giang-châu*, tất thế nào cũng đi qua đây. Trong năm bảy ngày nay tôi vẫn đón ở chân núi mà không thấy đến. Hôm nay lòng trời giun-giết, tôi chưa hại người nầy định làm[illegible] đến, rồi vào đây uống rượu, bằng nghe *Lý-lập* nói convên, chẳng tôi mới [illegible] đi không chịu biết là ai. Sau sực nhớ ra, mở xem đạo công-văn, mới biết là đại-huynh vậy. Dám hỏi đại-huynh đang làm áp-tư ở huyện *Vận-thành*, chẳng hay vì cớ gì mà phải đày ra *Giang-châu* như thế? *(Còn nữa)*

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
BỎ TÚI
BỌC VÀNG
Máy mỏ-neo, 15 nhân tinh
Mặt số kim có chất độ quang
BẢO HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU :
A. PERROUD (Nhà xanh)
29, Phố Paul Bert, — HANOI

CAO-BẠCH

Ngày 23 avril khi 3 giờ sáng tôi bị kẻ trộm ăn trộm con ngựa đực lông mùi vàng da bò có lẫn đốm trắng ở cổ cẳng yên, ông bà nào mà biết thì báo cho bản hàng tôi hay tôi xin trọng thưởng.

Perre, concession-aire
Bình Lương Chuồng

Pilules Antidysentrique

Thuốc rất thần-hiệu đau nặng đến đâu uống cũng khỏi
Mỗi ngày uống 10 viên
Mỗi lọ giá : 0 $ 60
BÁN TẠI :
Hiệu Bào-chế MONTÈS
HANOI

金泰正號獅子茶名
CHÈ ĐẦU XUÂN SỚM

Bản-hiệu có nhiều cách thức chè đầu xuân rất tốt được cả nước lấy hương. Hiện nay có hai thứ chè Nhất-ý và Tam-bí « Liên-tâm đầu xuân ». Xin các ngài quang-cố cho những chè nhãn sau này :

Chè Nam-ý	Chè Tam-bỷ
Chè Ngũ-phúc	Chè Thiết-quan-thanh
Chè Minh-thái	Chè Tam-nguyên
Chè Kim mộc	

Những thứ chè đầu xuân này là những thứ chè thượng-hảo-hạng chế có ấn-hiệu cẩn thận trước nam cả mà bản đã được nhiều các ngài công nhận. Vậy bản-hiệu xin trân trọng mời các ngài chiếu cố cho, bản-hiệu lấy làm vinh-hạnh lắm.

Kính trình
Le Directeur
HANOI : Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480.
HAIPHONG : Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 272
2101

Một cái nguy-hiểm trong xã-hội

Trong lúc bắt đầu có mưa bụi này, các bệnh ho, đau mùng phổi, nói tóm lại là tất cả các bệnh đau về bộ máy hô-hấp, lại sắp nhiều lắm, vậy cần phải cẩn thận lắm mới được. Thế thế, bệnh ho không chữa cẩn-thận nguy-hiểm thế nào, tất ai cũng biết. Bệnh lao trong xã này, nguy-hiểm lắm thay, nó mỗi năm bệnh ấy làm hại hàng vạn con người, bệnh ấy vẫn rình mò làm hại đó. Muốn tránh khỏi bệnh ấy phải giữ buồng phổi cho mạnh khỏe, thì chỉ có một cách là uống :

Cachets du Docteur Nofal
0 $ 95 một hộp

Mỗi ngày uống hai cachets (trước mỗi bữa cơm uống một cachet) thì thấy kiến hiệu quả kỳ sở vọng.

Nếu phải gió, không chịu được thời tiết ẩm nhẩm, và giá lạnh, chớ có chờ đợi nữa, nên dùng ngay !

Le sirop Nofal Thiocol

Nhiều thầy thuốc khuyên dùng thuốc ấy trị hết hẳn bệnh.

Giá tiền lẻ 0 $ 90.

Hai thứ thuốc ấy ở hiệu CHASSAGNE, Phố Paul Bert có bán.

Muốn hỏi điều gì hiệu ấy cũng sẵn lòng chỉ bảo cho

Một sự tiêu dụng cần kiệp mỗi ngày

Muồng cho da-thịt đàng giới mạnh khoẻ lo u nhọt thì trước hết phải lo làm sao cho máy lỗ hỏi trong chốn long đàng thong xuống khỏi đều đó quê đồng đầy mồi ngày. Duy có dùng xà-bong Cadum, đặt làm ra theo phép trị cách, lựa những vật vị nhứt hạng thì được vậy, rửa rảy thường ngày thì da thịt sạch sẽ khoẻ mạnh, trở nên mình màng tươi tốt lắm.

Savon Cadum

Tại tòa án. — Phiên tòa ngày thứ năm 23 avril 1925 xử những việc sau đây :

Đặng-ngọc-Uông tức Tý ăn trộm khăn và hai cái mùm đồng giá 17 $ 60 của tên Vũ-Lai phải 6 tháng tù — Ng-v-Ngôn dùng tiền của người khác, 6 tháng tù — Ng-văn-Sung du đãng, 6 tháng tù — Ng-v-Gạo và Phạm-v-Vân bội tín mỗi tên 6 tháng tù — Mai-v-Thọ, Trần-v-Xưa, Ng-v Chức và Ng-t j-Tỷ lưu hành giấy bạc giả 20 $ thì tên Thọ 6 tháng tù, 5 năm biệt xứ và 50 quan tiền phạt ; còn các tên khác mỗi đứa 3 tháng tù và 50 quan tiền phạt — Ng-t j-Tống chứa chấp 5 kilos dai sắt giá 7 $ 90 là vật ăn cắp của sở xi măng phải 2 tháng tù và 2 năm biệt xứ — Đỗ Nhi dùng giấy căn-cước của người khác phải phạt gam 15 ngày — Ng-xuân-Khanh và Đỗ v-Ấp chở hàng lậu phải phạt gam 6 ngày và 25 quan — Lý-Duy dùng thẻ căn cước của người khác, 1 tháng tù.

Thảm trọng. — Ngày thứ năm hồi 11 giờ trưa người ta tìm thấy ở địa phận làng Hàng-kinh một cái xác đứa con trai độ 4 tuổi chết bệnh đậu mùa. Sở Cẩm được tin phái người lại khám xét và cho đưa vào nhà xác.

Ngã ô-tô. — Hồi 19 giờ rưỡi ngày hôm kia, xe ô tô số P. T. 6524 do M. Aumont cầm máy đi đến Quan-kiều đang phải một chiếc xe đun hàng đi ở giữa đường. Không hại gì đến người còn ô-tô và hỏng nhiều lắm.

Đánh rơi. — Mme Laperte ở số 5 phố Jean Dupuis trình sở cẩm rằng trưa ngày thứ năm đi từ cửa nhà hàng pháp ngân-hàng đến đầu đường Paul-an Garnier mà bị rơi mất chiếc vòng tay bằng vàng giá 400 quan.

Đơn kiện tại sở Cẩm. — Hà-duy-Ao 29 tuổi, làm nghề thợ nguội ở phố An-dương tàng tên cai làm công bỏ việc là Ng-v Cần, bội ước và vay tiền công trước mất 10 $ 50 cùng lấy những khí-cụ mang đi giá 42 $.

NAM ĐỊNH

Kẻ cắp trên tàu. Hôm 13 này, vào khoảng nửa đêm, khi tàu Trần-ninh ở Hải-phòng vào tới gần tới Ninh-giang thì có tăng kể cắp trạc độ 13, 14 tuổi giật cái hòm da của M. N. Đ. R. nhảy xuống sông mất. Khi tàu tạo nhao lại có một tăng nữa độ 17, 18 tuổi giật thêm cái áo imperméable cũng của người ấy mà nhảy xuống sông nốt.

Các giấy má căn, tiền bạc và thẻ của người ấy đều mất cả. Nhưng thay !

ĐAN-PHƯỢNG (Hà-đông)

Một cái giật mình. — Đêm hôm mới rồi, hồi 2 giờ đang lúc mọi người an giấc thì ở ngoài phố nghe có tiếng đập cửa thình thình rào-động cả phố làm cho ai cũng phải thức dậy tưởng rằng có việc nguy hiểm gì chăng.

Sau tới đánh bạo ra xem thì mới biết là một người Tây nghe đâu buôn bán đi xe ô-tô từ Hà-nội lên Sơn tây đi đến phố Pháng chẳng may xe hết dầu xăng, liền sai người lái-xe vào một nhà đại-lý dầu hỏa kia hỏi mua dầu xăng, song nhỡ không mang tiền phải mua chịu mà viết giấy làm tin.

Nhưng người đại-lý này có dầu xăng mà không thuận bán chịu. Về sau ông Tây này phải đi vay tiền ở tỷ-rượu gần đó mà đến mua.

Đến lúc vay được tiền đến mua, nhưng gọi cửa nhà vẫn nhất định không mở, về sau mãi ông Tây này phải phát khùng đập cửa liền bỏi nhà này mới chịu mở cửa bán dầu xăng.

Ngọc-Thỏ

VIỆT-TRÌ

Vì cớ gì mà tự tầm mình. — Hồi chiều hôm 24 tây, bỗng tự-nhiên có cô thị-nữ-nữ trạc độ đôi mươi, đang đứng ở trong nhà chạy ra bến sông liền mình gieo xuống, may sao còn sống, gặp người anh họ vội-vàng chạy theo nhảy xầm với lên được, người không việc gì cả, chỉ ướt và rét thôi. Nghe đâu người này vì bực chi chán đời, xuân xanh muốn từ trần cho yên phận.

P.L.

BẮC-NINH

Cháy. — Nửa đêm hôm kia một dãy chợ làng Đại-lâm huyện Yên-phong bị phát hỏa cháy mất cả. Chưa rõ vì cớ gì mà cháy.

Giông dậu. — Hồi 8 giờ sáng hôm thứ tư vừa rồi có thầy thuốc đến chữa Đỗ-xá để chủng đậu cho những trẻ con trong hàng tỉnh.

SƠN TÂY

Đá bóng thi. Hôm chủ-nhật 19 tây vừa rồi ở bãi đá bóng trong thành có cuộc đá bóng thi do hội 1er *Tonkinois* ở chùa Thông ra tranh đấu với hội *Club Junior* Sơn-tây, đáng giờ khai cuộc thì đông quan hai làm trong-tài nỗi hiệu còi cho hai hội tranh đấu.

Thì giờ thứ nhất thì hội *Club Junior* được hội 1er *Tonkinois* một vào, cũng vì là tại người arrier bên 1er T. T. đỡ quả bóng lại, chẳng may quả bóng vô tình kia cứ từ từ mà chui tọt vào Goal khiến cho người giữ goal đỡ cũng không ra.

Đến lần thứ hai thì bên 1er T. T. hết sức đỡ gỡ lại vào trước. Bên hội C. J. S. được lợi đất lắm quả bóng bao giờ cũng ở bên địa-phận 1er T. T. thỉnh thoảng mới có quả về bên C. J. S. suốt cả hai lần đều thế ; cũng khá khen thay cho hội C. J. S. nhiều người đá chắn kẻ cũng rất khéo, mà lắm quả rất là tài-tình.

Kết cục lại hội C. J. S. được hội 1er T. T. 1/0. Lúc đầu hội 1er T. T. xin đến chủ-nhật 26 tây này lại đá để gỡ lợi vinh trước.

Một người đi xem lại cho

BẮC-GIANG

Bắn được cọp. — Suối-ngang thuộc về tỉnh Bắc-giang, khi xưa là nơi sào huyệt của cọp lắm hổ cọp, nhưng mà độ hơn mười năm nay, có nhiều người lên khai khẩn, và làm gỗ, củi, cho nên loài thú đã phải lánh xa. Thế mà mới cách độ mai đây nay đã thấy có cọp về bắt chó, bắt lợn của các trại. Hôm 23 mới rồi M. Lê-ngọc-Thụ ở Hanoi đem súng lên đi săn đêm, hai thầy tớ mới đi khỏi Suối-ngang độ 2 kilomètres thì bắn chết được một con cọp, đã trình quan công sứ tỉnh Bắc-giang, thì ngài đã thưởng bốn mươi đồng bạc. Như thế là đã trừ được một con ác thú ở vùng ấy.

AI MUỐN HỌC ĐỜN-NHẠC

Mme Moreau giáo sư đờn nhạc có bằng cấp, 50, Borgnis Desbordes, dạy violon, piano, chant, solfège, dictées musicales. Mỗi lớp tuần-lễ dạy một tiếng, 3 $ 00 một tháng. Có dạy bài riêng.

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Payement en timbres-poste)

Nhiều công-sở tiền trả bán-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bán-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài từ ra những tiền đã chỗ có, còn thì bán-quán không nhận gì trả bằng con-niêm cả.

HIỆU TRỌNG-QUANG

L. BERSET kế-nghiệp
82, Phố hàng Trống và 96, Đường Huế, Hanoi.

Xe nhà cực đẹp, 150 $ 00, và 160 $ 00
XE ĐẠP HIỆU DARING
Giá từ 450 quan trở lên
CÓ BÁN CHỊU CHO TRẢ TIỀN DẦN
Mới đến nhiều đồ chữa về xe đạp và xe nhà
Giá rất hạ không đâu bằng. — Hỏi giá ở bản-hiệu

GRANDS MAGASINS REUNIS
PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

ĐỒ XỨ, CÁC ĐỒ THẮP, CÁC ĐỒ ĐUN NẤU

Mỏ đèn Manador thực hiệu 15 lignes	2 fr. 00
Đèn dầu xăng Pigeon hiệu Hirondelle đồng đánh bóng	9 fr. 00
Đèn photophore thắp nến, bằng đồng mạ kền, có bóng, có chỉ để khói 38 c/m.	16 fr. 00
Lò rèn, chỗ đựng dầu bằng đồng đánh bóng lên trong bằng fonte	18 fr. 00
Một bộ bát đĩa 74 chiếc hiệu Savoie bằng vàng và đen, chỉ vàng	400 fr. 00
Một bộ 5 cái xoong bằng sứ	32 fr. 00
Chén cà-phê trắng, mình tròn, có đĩa kèm	2 fr 00
Chén chè có đĩa kèm	4 fr. 50

VIỆC KINH-ĐÔ

Cắt đám bà cụ Hiệp-tá Ưng

Bà cụ Hiệp-tá Ưng tạ thế đã cất đám, an táng tại sở phần phía tây núi Ngự-bình. Lễ tống-chung bà cụ diễn đương một cách rất trọng thể tỉnh đình, lại vừa lúc ngày xuân đẹp đẽ, nên khi đưa đám trời quang mây tạnh hoa cỏ rực rỡ thật là ai nấy đều tấm-tắc ngợi khen bà cụ khi sinh tiền tác thiện vì phước nên khi từ hậu hoàn dương hoàn phúc, quí hóa thay.

Báo sẽ tư-vấn nghị-viên. — Ngày chủ nhật 18 Avril vừa rồi tại tòa công sứ Thừa-thiên đã thi hành sự bầu cử chức tư vấn nghị-viên cho hai hạt Trường-trà Hương-trà đấy. Người trúng cử là ông Tiền-Phán

(Xem trang thứ tư).

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Kính trình các liệt quý chư tôn biết rằng tích hát mới trong ấy có cảnh « Đánh đu » và cảnh « mưa Tú-linh » bản hội định đến tối thứ tư 29 Avril và tối thứ năm 30 Avril 1925 đem ra diễn.

Trong tuần lễ này từ tối thứ hai 27 avril đến tối chủ nhật 3 Mai bản-hội xin để toàn những tích hát rất mới, rất hay. Vậy xin các quý-khách chiếu cố lại xem đông cho.

Tối thứ bảy 25 Avril 1925
CHIÊU QUÂN CỐNG HỒ
Lạ cho cái sắc khuynh thành.
Làm cho đổ quán xiêu đình như chơi
Mấy trình ghi để muôn đời.

Ban ngày chủ-nhật 26 Avril 1925
TRẬN CƯỜI THỨ HAI
Bản-hội xin chiếu ý các quý khách mua diễn lại vở chèo cải lương này vào buổi ban ngày cuối nhựt này để khỏi phụ lòng các ngài, vẫn có ý dạng yêu chuộng đến bản-hội.
Hôm nay thu ạp giá, xin liệt-quý ng có đến xem đông cho.

Tối chủ-nhật 26 Avril 1925
Tối nay diễn hai tích :
Tích thứ nhất :
QUAN ÂM THỊ KÍNH
Lựa toàn chỗ hay
Tích thứ hai :
MỘT TRẬN CƯỜI
(Toàn nữ ban diễn)
Vì chèo cải-lương này diễn lần này đã được tỉnh thông cả, nhời trò và ý tứ đã được lâu thuộc cả. Xin các quý-khách đến xem đông cho.

Tối thứ hai 27 Avril 1925
TÂY HỒ CÔNG CHÚA
Tích hát này vui và hay lắm, mấy năm nay chưa diễn lại bao giờ, tích hát đã hay. Lại có bộ Thủy-tộc mới làm mới lạ các con giống mới chế lại ấy trông rất là ngoạn mục.

Rượu bổ-dào :
• TONIQUE TONKIOIS •
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo bách vật-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc về những bình lạ làm trò-cười cho thiên hạ và người có trí khôn thì không ai có thể hưởng được !

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm lắm !!

Ngày mồng 7 tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tên Nội-các phụng lợi chân phê rằng :

Chiếu nay đại-thần phòng cấm MONTÈS qui ông, có chế nên một thứ rượu bổ để tăng ngon đường qua rất hay, đáng nên gia thưởng, trước tác phẩm thị phê cho qui được phòng chế-tạo để tự tiện-giả.

Khâm thử.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! Giá bán rất rẻ : 2 $ 25 một chai lớn ; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư bộ báo này.

nguyên lãnh-binh hưu-trí ở làng Lại-bằng huyện Hương-trà và ông Tôn-thất-Bê nguyên trước làm thư ký chủ hội đồng tư vấn Trung kỳ nay làm thẩn khoản ở Huế. Ông ấy cũng ra ứng cử một lần với ông Phán nhưng về bảo cử sau khi đã chọn tên rồi thì ông Phán được một trăm rưỡi phiếu mà ông Bê hơn bốn trăm, vậy thì ông Bê được trúng cử.

Quan Thống-soái đi thanh-tra đã tới Huế. — Quan Thống-soái Andlauer đã đến thanh-tra binh vụ tại Huế ngày 19 Avril. Khi ngài tới tại phủ Khâm-sứ giàn hầu rất trọng thể nghiêm-trang và có quan Đồng-lý phủ Khâm sứ thay mặt cho quan Khâm-sứ đi vắng để tiếp rước ngài. Ngày 21 và 22 ngài đi thanh tra binh vụ tại Huế các quí quan nam quan có ra mắt ngài tại phủ Khâm sứ hồi 4 giờ ngày 22 Avril, ngài ở Huế vài hôm sẽ đi vào các tỉnh đường trong xứ Trung kỳ.

VIỆC TRUNG-KỲ

QUẢNG-BÌNH

Bọn cu-lý xe-lửa bành-bung. — Hôm 20 tháng tư tây mới rồi, ở làng Mỹ-trạch-hạ thuộc hạt Lệ-thủy, có một bọn phu làm đường xe lửa tự nhau lại đánh sóc-đĩa trong nhà một người nông-phu tên là Trần-Lâm, quan huyện sở tại phái thầy đội-lệ về bắt, thì chúng dở thói thị-hùng ra ngay; lũ phu ô-hợp này thật láo-tọn lạ-tang-ng, cả gan trói cập cánh viên đội-lệ lại mà đánh đập, đến nỗi tri-thương. Bọn vũ-phu ấy đã phải tống-giam để trị tội

Bằng dưng mà chết. — Tại làng Tả-thiệp về phủ Quảng-ninh, có một anh trai cày kia sau khi đi làm việc buổi sáng ở ngoài đồng về, anh ta kêu đau đầu khó chịu, bỏ bữa ăn trưa, đi nằm nghỉ, thế mà đến chiều lại thì chết. Kinh khủng thay! Có lẽ là người này trúng phong chăng?

Một món tiền thưởng cho công-nghệ. — Mới có nghị-định của quan Khâm-sứ trích một số bạc là 400 đồng thưởng cho xưởng chạm đồ gỗ ở bản hạt.

Xưởng này là của nhà nước chủ-trương, sáng-lập đã bốn năm nay, đào tạo được nhiều tay thợ khéo lắm, những khí-mánh làm ra, gởi đi dự các cuộc đấu xảo bên qui-quốc đều được ngợi khen cả.

Trong số thợ-thuyền tại xưởng này có một ít học-trò lớp nhất, lớp nhì trường Pháp-Việt đã lớn tuổi t ôi học, hiện đương tập nghề ở đó.

Ở tỉnh Quảng-bình đây, lâm-sản có nhiều thứ gỗ qui lắm, như huê-mộc, bạch-đàn, dạ-hương vân vân, đều là những cái nguyên-liệu rất có giá-trị, để chế tạo các thứ khí-mãnh trang sức rất nhu-dụng cho đời nay, nhưng niềm vì thợ mình không biết chế tạo theo kiểu mẫu kim-thời, thành ra không đắc-dụng, chứ kể về xảo-công xảo-thủ, thì thật có nhiều p ần đặc-sắc lắm. May nhờ có xưởng chạm lấy dụng lên, đã truyền-ba được nhiều kiểu-mẫu tối-tân cho bọn thợ bản-xứ, đào-tạo cho họ đủ tư-cách mà làm ăn. Xưởng này thật đã có công cải-tương nghề chạm, nghề mộc tỉnh nhà vậy.

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTES

Trước mỗi bữa cơm chính nếng mấy dọ.

Giá tiền 0$90

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu.
Trị bệnh mất mèo, khi huyết suy yếu thần thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rạo phất làm cho hay ho oải uống thuốc này rất dễ, vì có mùi thơm không có lợm giọng bao giờ! Bài thuốc này có hội-đồng các quan Thầy-thuốc chứng-chỉ là hay.

Ấy là:

Thuốc nước bổ huyết
MAU BỔ 1$40

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU
(hiệu đầu mai)

Phần nhiều người chết vì bệnh thương-hàn và bệnh ho lao, thực hai bệnh ấy đáng ghê đáng sợ, vì làm cho bao nhiêu nỗi giống của chúng ta: ấy là bệnh Yếu mà vậy. Bệnh ấy người ta thường không để phòng mấy, khi mới phải cũng không lấy gì làm nặng, sau đến đặc-sệt làm cho yếu các phủ-tạng và làm cho giảm bớt cả chân nguyên đi nữa. Nếu khi có bệnh tới rồi khó xảy ra thì người không có thể chống lại được, chết người đã bị bệnh bao nhiêu năm nhẽn là mấy phần.

Vậy thì nên dùng thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu mai). Dùng thuốc này thì da mặt xanh, sức lực lại, khỏe mạnh, công việc gì mười ăn ba như thường, ăn nằng đi tiêu, khỏe mạnh lo lắng.

Chỉ đã g vài lọ *Dragées Rabuteau*, thì lòng sợ g bệnh sao mòn nữa.

Ở các hãng báo nhỏ to đều có bán.

2068

C. J. BONNET
là hiệu tơ lụa tốt hơn cả

NHỮNG VẾT XẤU Ở NGOÀI DA

cũng là diện-mạo già đi, là bởi các chất dựng nên da khô đi.

THỬ CRÈME SIMON

CRÈME SIMON
PARIS

giữ cho da mềm mại, giữ cho người trẻ và đẹp luôn. Trừ được hắn nắng, bệnh cám thử, và các dấu sâu bọ đốt, vân vân.

Phấn và xà-phòng Simon

KEM BERTHUIN
HIỆU
Pachod Frères & Cie

7036

ŒNO KOLA COCA
RƯỢU BỔ
酗補

J. BLANC (*dệ nhất hạng bảo-chế*)
Ông **L. BLANC** (*người nối-nghiệp*)
HANOI (Bắc-kỳ)
chế ra
Giá bán **2$40** một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con
每晚台吞啞爾吞嗜沒嘩補歌哮榔

Bán tại: Hiệu Bảo-chế **J. BLANC**
31, phố Trung-liên (Rue Paul-Bert) Hanoi

2069

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh giúp.

Mắc bệnh giúp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh giúp, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

祥和裕
YU-WO-TSEONG
VENTE EN GROS
68, *Rue des Cantonnais*, 68
Hanoi (Tonkin)
TÉLÉPHONE n° 268

Bán-hiệu có bán buôn các thứ nước nhiều, bằng tàu nhiều lắm, hàng chợ tốt, giá thật rẻ.
Có bán cả hàng ta (Bắc-kỳ) như thu, nguồn, Hanh, lạc, bằng, quế, sâm nam và hàng Saigon như Hanh, the, sâm nam.
Nay mới có đủ các mùi, lăng thêm, mượn đem đi nơi mán rộng khắp. Những hàng này hễ buôn trong tiền, chớ không hết tỉ nữ không có mẫu gửi đi các tỉnh, vì hàng cần nguyên không thể gửi được.
Qui-khách ở phương nào đều bán-hiệu mà mua, nếu ở xa thì gửi thư về bán-hiệu sẽ gửi contre remboursement.

2 Cần-bạch
3010 YU-WO-TSEONG

Agents d'Annonces en Europe:
L. MAYENCE & Cie
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa xưng dạ dày, đau dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$40

Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi

CHƯ TÔN!
ai muống ngăn ngừa che thân
CHO KHỎI ĐAU
NHỨT LÀ
Khan cổ, đau đóc giọng, yếu tim, đau phổi thì chỉ có ngậm THUỐC HƯỞN
VALDA
Hơi thở đã thơm mà lại được Khỏi bệnh đau thương hàng Dầu có thổ hết huết bầm đọc đây hay là có vài đọc.
Thì cũng Khỏi lo đau
Còn có đau:
Sổ mũi, Khan cổ, Khao tiếng, nóng lạnh cũng là ho thì cũng cứ dùng THUỐC
PASTILLES VALDA
ngậm thong hơi tốt lắm.
Mà phải nhớ mua thứ thuốc đó mới linh nghiệm
Coi cho Kỹ trên nắp hộp có hiệu chữ
VALDA
MỚI THIỆT PHẢI

Là một thứ rượu bổ mạnh nhất, vì nó có phép chế rượu ấy không có thứ nào sánh, mà nó cách chế rượu ấy — bị nó là thánh-thần.
Nó là thần-dược chữa bệnh rất mạnh, dùng nước ấy tốt là hiệu-nghiệm mà chóng được hiệu-nghiệm.
huyết suy, bệnh cần suy, bệnh giúp, bệnh ngã nước,
Một cốc lớn. Uống hai mươi phút trước hai bữa ăn chính.
Hiệu Bảo-chế CHASSAGNE
80, Phố Paul-Bert. — HANOI
Mỗi mua một lọ con làm mẫu. 0$40

CÔNG-TY VẬN-TẢI ĐÔNG-PHÁP
7, Boulevard Bobillot — HANOI
XƯỞNG XE Ô-TÔ BOBILLOT

Bán các sơ Michelin cho ô-tô và xe lay
Độc-quyền về hàng ô-tô MAJOLA 7 và 10 mã-lực COTTIN-DESGOUTTES 12 và 18 mã-lực Carbonettes LDC. CHENET 1000 và 1800 kgs.

Xưởng chữa xe
to một nhà chuyên môn chữa-trương
Chữa các xe ô-tô xe nguyên về xe lay cũ thành mới
CHO THUÊ, MUA VÀ ĐỔI
ô-tô và xe lay
Bán buôn các thứ

Gởi giấy-thép thì đề tắt là: CHEDOTAU HANOI — GIÂY NÓI SỐ 73

CÁC NHÀ THẦU KHOÁN! CÁC NHÀ CHỦ MỚI
NÊN CẨN THẬN!!!
VỀ VIỆC KHI DỤNG MÓN MỚI ĐI,
NÊN MUA KHÍ DỤNG
S.A.C.M. TOÀN BẰNG **THÉP NGUYÊN**
CÓ THỂ DÙNG ĐẾN KHI MÒN HẾT MỚI THÔI
CÓ CHỨA SẴN NHIỀU — TIỆP ĐƯỢC THƯ GỞI HANG NGAY
CÓ CÁC KIỂU ĐỂ ĐẶT CÁC MÁY
Cung các nhà máy, nhà cầu đường, thợ thao, có bộ dụng cụ rất đủ dùng chuyên.

VỚI 20 QUAN, QUI KHÁCH CÓ THỂ LIỀN ĐƯỢC
500.000 quan
Muốn được thế, thì mua
Một cái vé PANAMA có rút số
Lúc mua phải xép ngày là quán vé trong 11 tháng ấy, có quan theo năm sẽ đến, khoản ở-trong một (Năm xép mỗi ngày chỉ đi có mấy xu, có mỗi lần bán gần có được. Nếu vận lắm, đến được ngày số, cả vé, chỉ mình mình có người số-hoàn, mà lần vé có năm vàng cung-cấp, nếu thế đã đông hết tiền rồi vậy, nếu vé của mình trong số được lĩnh ngay có vé số nhỏ, cứ vậy tiếp mà nhân nhưng trong một lần, giá tiền lên tới 500.000 anh đến một Ấn-toàn, thông số nhau, trong hoặc gì đó quan.
Thực là một cách đặt lối chắc nhất và lợi nhất
Mỗi năm số tiền nào là có hơn ba triệu quan

CÁC LỐ NHƯ SAU NÀY:

126 lô	500.000 quan	126 lô	5.000 quan
127-10	250.000 —	1.270 lô	2.500 —
2a3 10	100.000 —	12.700 lô	1.000 —
253 10	10.000 —	1.797.872 lô	500 —

Có thể được tới nhiều vài số mới cho đến khi có vé của mình trong thì thôi. Nếu vé của số mình được một số có số trong số, mà không phải số nào là được nhiều, nếu được lĩnh hết. Các số gần như mình đều có vé của số, người mua vé nào muốn gửi cũng được, đừng sợ vé hết thời rồng ngày 15 Février 1930, đến hết là gửi hết muốn nhiều nhiều con người mua vé.

RÚT SỐ MỖI NĂM BỐN LẦN
Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE
Mỗi lần rút số có mấy vé số, thì gửi 20 quan đến nhà
BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, Rue Fauvre, MARSEILLE (France)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)